

Fra Piagets Cocktail-kollektion – ringen "Tutti Green" af 18 karat guld med en ovaltsleben peridot på 10,98 carat, 3 brillanter (i alt ca. 0,04 carat) og to gule brillanter (i alt ca. 0,02 carat)

PERIDOT

*August måneds lykkesten:
Gævmildhed, rigdom og et optimistisk livssyn*

AF LONE CHRISTENSEN, AKTIV GULD

Peridot tilhører olivengruppen, og er en af de få ædelstene, som kun har én farve, nemlig olivengrøn med et gyldent skær. Farveintensiteten kommer an på indholdet af jern, hvorfor farven kan variere fra gullig over oliven til brunliggrøn. Peridot har en hårdhed på 6½-7 på Mohs' skala, og er dermed ikke særlig hård.

Det franske ord peridot stammer muligvis fra det latinske ord, pæderot, en slags opal; alternativt kommer det måske fra det arabiske faridat, der betyder en ædelsten. Sinhalit blev oprindeligt handlet som peridot fra Sri Lanka, men det viste sig i 1950 at være et særskilt mineral.

Peridot findes mange steder – heriblandt i Egypten, New Mexico, Australien, Brasilien, Kina, Kenya, Myanmar, Norge, Pakistan, Saudi-Arabien, Sri Lanka og Tanzania – men sjældent i smykke kvalitet. Olivin, hvoraf peridot er en type, er ofte fundet i den lava, som bliver ført op til overfladen, men peridot kan også findes i meteoritter.

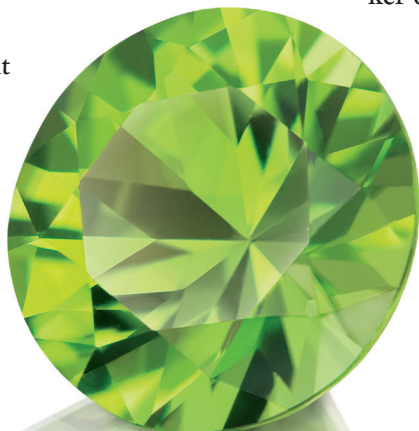
Peridoten var en kendt og værdsat smykkesten i Egypten helt tilbage til år 1500 f. Kr. Fundene blev især gjort ved en lille vulkansk ø i Det Røde Hav tæt på Aswan. I romertiden var peridoten meget populær, ikke mindst fordi den bevarer sit grønne skær – også om aftenen. Det var forklaringen på, at man

også betegnede den som "aftenens smaragd". Peridot bliver ofte betragtet som solen for dens høje glans. En legende fortæller, at minearbejder om natten mærkede op, hvor råmaterialet lå og glimtede, for så at komme tilbage om dagen og grave det op.

I midten af 1990'erne gjorde man store fund i Pakistan i et område, hvor minedrift kun er mulig i sommermåneder på grund af de hårde vintre. Disse peridoter er flottere end tidligere set, og for at fremhæve den smukke kvalitet kaldes de "Kashmir peridoter" – ligesom de smukke Kashmir-safirer.

Kleopatra elskede peridot, og mange af hendes smaragder har senere vist sig at være peridoter. Mange opdagelsesrejsende gjorde den samme fejl, og hjembragte peridoterne til Europa i den tro, at der var tale om smaragder. Den meget respekterede gemmolog, George Frederick Kunz, debatterede med mange kirker om forskellen mellem smaragd og peridot, idet disse hjembragte "smaragder"

blev brugt til udsmykning i mange kirker, blandt andet domkirken i Köln. Den største slebne peridot er på 310 carat og kan ses på Smithsonian Museum i Washington, DC.

En 7 carat peridot fra Constantin Wild